

Sygn. akt XV Ca 967/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 sierpnia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu w XV Wydziale Cywilnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Michał Wysocki

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 9 sierpnia 2016 roku,

sprawy z powództwa L. S.

przeciwko J. B. (1)

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wolsztynie

z dnia 23 marca 2016r.,

sygn. akt I C 520/15

I. oddała apelację,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 300zł z tytułu zwrotu

kosztów postępowania apelacyjnego.

SSO Michał Wysocki

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 23 marca 2015 r. (sygn. I C 520/15) Sąd Rejonowy w Wolsztynie w sprawie z powództwa L. S. przeciwko J. B. (2) o zapłatę, w punkcie pierwszym zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.750 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 2 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty, a w punkcie drugim zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 717 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę kosztów zastępstwa procesowego.

Wydając powyższe rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Strony umówiły się na dostawę szesnastotygodniowych kur niosek rasy (...). W dniu 25 listopada 2014 r. pozwany zakupił u powoda kury, za które zobowiązał się zapłacić kwotę 2.750 zł po dostarczeniu szczepionek kur. Powód dostarczył kury pozwanemu w dniu 25 listopada 2014 r. wraz z dokumentem zawierającym zestawienie szczepień kur, jednak bez podpisu weterynarza. Zestawienie to dotyczyło kur dostarczonych pozwanemu, a pochodzących od R. R.. Kury te były jednak kurami rasy (...), o czym pozwany dowiedział się po tygodniu od dokonania zakupu. Pozwany nie odstąpił od umowy, ani nie zgłosił roszczeń z tytułu rękojmi. Pozwany natomiast telefonował do powoda i proponował, że dopłaci powodowi kwotę 2.000 zł a w innej rozmowie wskazał, że zapłaci powodowi resztę ceny z odsetkami, jeśli z kurami przez rok nic się nie stanie.

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego, Sąd Rejonowy dokonał następujących rozważań prawnych:

Zdaniem Sądu I instancji spór dotyczył ustalenia czy w związku brakiem dostarczenia przez powoda dokumentu zaświadczonego, iż dostarczone kury miały wykonane szczepienia, a którym to dokumentem miał być dokument podpisany przez lekarza weterynarii - zaktualizował się po stronie pozwanego obowiązek zapłaty za dostarczone kury i czy obowiązek ten zaktualizował się pomimo niezgodności rasy kur z zamówieniem.

Sąd Rejonowy doszedł do wniosku, że jak przyznał pozwany powód dostarczył mu w umówionym czasie dokument potwierdzający szczepienie kur. Wprawdzie dokument ten nie był podpisany przez lekarza weterynarii, jednakże strony nie ustaliły, aby warunkiem zapłaty był podpis lekarza na przedmiotowym dokumencie. Nadto pozwany w trakcie rozmów telefonicznych zobowiązał się zapłacić resztę ceny z odsetkami, jeśli z kurami nic się nie stanie, zatem musiał mieć świadomość, że termin zapłaty już upłynął. W momencie wydania rozstrzygnięcia w sprawie zakupione kury, znajdowały się od ponad roku w posiadaniu pozwanego. Pozwany nie zgłosił przy tym zarzutów z rękojmi ani od umowy nie odstąpił, zatem uznać należy, że spełnił się warunek, obligujący pozwanego do zapłaty wraz z odsetkami. Dlatego powództwo na podstawie art. 535 § 1 kc w zw. z art. 481 kc podlegało uwzględnieniu. Strony ustaliły termin płatności do 1 grudnia 2014 r., zatem pozwany znajdował się w opóźnieniu od dnia 2 grudnia 2014 r.

O kosztach procesu Sąd I instancji orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z art. 99 kpc i § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1349 ze zmianami) i § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany, który zaskarżył go w całości.

Sądowi I instancji pozwany zarzucił naruszenie:

1. art. 233 kpc poprzez dowolną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego, poprzez przyjęcie, że pozwany co najmniej po tygodniu od otrzymania kur znał ich właściwą rasę, podczas gdy pozwany do chwili przyznania tego faktu przez pełnomocnika strony powodowej nie znał prawdziwej rasy kur,
2. art. 233 kpc poprzez dowolną ocenę zebranego materiału dowodowego, w postaci przyjęcia, że pozwany zobowiązał się w jednej z rozmów telefonicznych do zapłaty ceny z odsetkami, jeśli przez rok z kurami się nic nie stanie, podczas gdy w rzeczywistości pozwany nie zobowiązał się do tego, a jedynie zaproponował w rozmowie telefonicznej taką możliwość rozwiązania sporu, która została odrzucona przez powoda.

Wobec powyższego skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku, poprzez oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów postępowania za I instancję oraz o zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów postępowania odwoławczego.

Powód w odpowiedzi na apelację wniósł o jej oddalenie i o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Okręgowy zważył co następuje (art. 505¹³ §2 kpc):

Podstawą rozstrzygnięcia sprawy był materiał dowodowy zgromadzony przed Sądem Rejonowym – strony nie zgłaszały bowiem żadnych wniosków dowodowych w toku postępowania apelacyjnego, a w ocenie Sądu Okręgowego brak było podstaw do prowadzenia dowodów z urzędu.

Zarzuty apelacji koncentrowały się wokół wyciągnięcia przez Sąd I instancji błędnych wniosków z zebranego materiału dowodowego, co skutkowało brakiem obowiązku pozwanego do zapłaty za zakupione kury. Sąd Okręgowy w pełni

podziela dokonane przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne i na podstawie art. 382 kpc przyjmuje je za własne. Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, a możliwość dokonania innej oceny materiału dowodowego nie oznacza naruszenia art. 233 § 1 kpc (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 września 2002r. II CKN 817/00, LEX nr 56906).

W pierwszej kolejności wskazać należy, że z załączonych do akt sprawy płyt CD, zawierających nagrania rozmów stron wynika niezadowolenie pozwanego, że dokument zawierający zestawienie szczepienia kur dotyczy kur rasy (...), podczas gdy przedmiotem umowy sprzedaży miały być kury rasy (...). Nie oznacza to jednak, że pozwany od momentu zyskania wiedzy na temat kur, których dokument dotyczy nie wiedział o niezgodności towaru z umową. Nawet gdyby w tym zakresie istniały jakieś wątpliwości zostały one rozwiane przez pozwanego. Jak bowiem wynika z treści protokołu rozprawy z dnia 9 marca 2016 r. pozwany sam przyznał, że po tygodniu od otrzymania kur dowiedział się, że dostarczone zostały inne kury niż zamówione (k.44). Pełnomocnik pozwanego nie złożył przy tym wniosku o sprostowanie protokołu w trybie art. 160 kpc, dlatego uzasadniony jest wniosek, że protokół ten odzwierciedla rzeczywisty przebieg rozprawy. Jak trafnie wskazał Sąd Rejonowy, że zgodnie z treścią art. 6 kc, co ma swoje rozwinięcie w art. 232 kpc fakty uzasadniające zarzuty przeciwko roszczeniu winien dowodzić pozwany. W niniejszej sprawie pozwany temu obowiązkowi nie sprostał. Nie zaoferował poza twierdzeniem o niezgodności rasy kur z zamówieniem żadnych dowodów potwierdzających złożenie oświadczeń, pozwalających na skuteczne skorzystanie z zarzutów rękojmi. Zatem nie wykazał, aby uzasadnione było oddalenie powództwa. Oznacza to, że wbrew zarzutom apelacji pozwany posiadał już wcześniej wiedzę o rasie dostarczonych kur i otrzymał zaświadczenie weterynaryjne ich dotyczące.

Z tego samego względu nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczność, czy pozwany telefonicznie zobowiązał się do zapłaty dochodzonej wierzytelności z odsetkami, jeżeli po roku kurom nic się nie stanie, czy złożył tylko propozycję ugodowego załatwienia sporu, która nie została przez powoda przyjęta. Brak takiego zobowiązania, nie przesądza o zwolnieniu pozwanego do rozliczenia się z powodem za dostarczone kury, z uwagi na brak zgłoszenia zarzutu z rękojmi i odstąpienia od umowy. Pozwany pomimo posiadania wiedzy, że nie są to kury zgodne z dokonanym zamówieniem, zaakceptował bowiem wspomnianą niezgodność, co obliguje go do dokonania zapłaty. Skoro bowiem kury zostały dostarczone i są w posiadaniu pozwanego oznacza, że powód wykonał świadczenie w postaci dostarczenia i przeniesienia własności kur, za co należy się powodowi świadczenie ekwiwalentne w postaci ceny. Zgodnie bowiem z treścią art. 535 § 1 kc przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Jest to umowa konsensualna, dwustronnie zobowiązująca, obligująca kupującego do zapłaty ceny w przypadku przeniesienia własności rzeczy na kupującego i wydania jej przez sprzedającego. Warunku te w niniejszej sprawie zostały spełnione. Kury zostały pozwanemu dostarczone, który nabył ich własność, zatem zaktualizował się obowiązek spełnienia świadczenia, w postaci zapłaty umówionej ceny.

Reasumując Sąd Okręgowy nie znalazł żadnych podstaw do podzielenia zarzutów zawartych w apelacji, dlatego na podstawie art. 385 kpc w punkcie pierwszym wyroku oddalił apelację pozwanego.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 kpc w związku z § 10 ust. 1 pkt 1 i § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Powód reprezentowany przez radcę prawnego w całości wygrał postępowanie apelacyjne, zatem pozwany zobowiązany jest zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, które wynoszą 50 % stawki opłat za postępowanie I instancyjne. Wartość przedmiotu zaskarżenia wynosiła 2.750 zł, zatem w postępowaniu apelacyjnym powodowi przysługuje kwota 600 zł jako 50 % stawki za I instancję. Żądanie powoda zawarte w odpowiedzi na apelację ograniczało się jednak wyłącznie do kwoty 300zł i taką też kwotę Sąd Okręgowy zasądził z tytułu zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

SSO Michał Wysocki